

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רחלי טיקטין עדולם

תובעת ענבל בן שושן
ע"י עו"ד מוטי שחר

נגד

נתבעת מורן בן משה
ע"י עו"ד ישי נגר

פסק דין

1 בפני תביעת לשון הרע שהגישה התובעת, העובדת כמנהלת משפחתון נגד הנתבעת. הנתבעת הינה אם
2 לילדה קטנה, אשר בתה שהתה במשפחתון תקופה קצרה.
3 התביעה הוגשה בגין פוסט שפרסמה הנתבעת בפייסבוק.
4

עובדות האירוע בגינו נכתב הפוסט נשוא התביעה

חלק מהעובדות הינן מוסכמות וחלק אינן מוסכמות ולפיכך אכריע בהן

1. התובעת והנתבעת מתגוררות באשדוד.
2. הנתבעת עובדת בסלון כלות.
3. לנתבעת בת יחידה, שהינה קטינה.
4. ביום 10.2.15 רשמה הנתבעת את בתה הקטינה למשפחתון של הנתבעת – משפחתון הפרפרים.
5. בתה של הנתבעת הייתה בת שישה חודשים בזמנים הרלוונטיים.
6. את המשפחתון מנהלת התובעת בביתה הפרטי, כאשר אחותה, גב' בת אל דברשוילי (להלן: "גב' בת אל"), משמשת כסייעת שלה.
7. הקטינה שהתה בפעוטון החל מיום 11.2.15 ועד ליום 7.5.15, אז עלו יחסי הצדדים על שרטון כפי שיתואר להן.
8. הנתבעת תיארה בתצהירה חוסר שביעות רצון מהפעוטון מהרגע הראשון בשל - ריח סיגריות; התחמקות ממתן תשובות לשאלות; חוסר סדר במקום. גם התובעת מציינת שלנתבעת היו טענות שונות מתחילת הדרך, אולם שני הצדדים לא התמקדו בעניין זה, ואין מחלוקת כאמור, שעד למועד 7.5.15 שהתה הקטינה במשפחתון.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

- 1 6. ביום 7.5.17 הביאה הנתבעת בבוקר, כרגיל, את בתה למשפחתון ונסעה לדרכה.
2 בסביבות השעה 10:00 חזרה למשפחתון שכן שכחה שם את הפלאפון.
3 כאשר הגיעה ראתה את בתה של התובעת, בת ה-14, שוכבת על הספה בסלון, רואה
4 טלוויזיה, ותוך כדי כך מאכילה בבקבוק את בתה, הישובה בטרמפולינה.
5 לטענת הנתבעת, ראשה של בתה היה מוטה הצידה והיא הבחינה כי בתה בקושי מצליחה
6 ללגום מהבקבוק.
7 אין מחלוקת כי באותה עת עסקו הנתבעת והתובעת בניקיון הבית, או שאחת מהן עסקה
8 בניקיון הבית והשנייה בעיסוק אחר, אולם הוכח כי הדבר היה בסמוך לילדים, כך שהם לא
9 נותרו ללא השגחה.
10 8. בתה של הנתבעת נוהגת לאכול פירות טחונים בשעות הבוקר.
11 הנתבעת טוענת כי שאלה את התובעת מדוע בתה אוכלת מטרנה במקום פירות טחונים וזו
12 השיבה לה בזלזול כי אין לה פירות וכי היא תאכל ירקות.
13 התובעת טוענת כי הנתבעת שאלה אותה בתרעומת ובהרמת קול מדוע בתה אוכלת מטרנה,
14 והיא השיבה לה כי נמצאו נמלים בקעת הפירות ובאופן חד פעמי נתנה לבתה ארוחת ביניים
15 חלופית.
16 דומה כי השאלה אם התובעת ענתה לנתבעת בזלזול או לא, הינה עניין סובייקטיבי, שכן
17 יתכן שהנתבעת, שהעידה על עצמה שהייתה נסערת בשל מה שראתה (ראה סעיף 17
18 לתצהירה), חשה כי התובעת ענתה לה בזלזול, בעוד התובעת, כלל לא ענתה בזלזול או כלל
19 לא התכוונה לענות בזלזול.
20 9. הנתבעת עזבה את המשפחתון, כאשר לפי המתואר בעדותה צלצלה בהמשך לתובעת וציינה
21 את מורת רוחה מהאירוע. באותה שיחה פרטה את טענותיה בעניין אופן האכלתה של בתה,
22 על ידי ילדה בת 14, בדבר העובדה שאין פירות לארוחת בוקר ובדבר יחסה המזלזל של
23 התובעת. באותה שיחה ציינה הנתבעת שתגיע בקרוב לקחת את בתה מהמשפחתון וביקשה
24 מהתובעת לארגן אותה ליציאה.
25 בתצהירה מפרטת הנתבעת את השיחה ככזו שבוצעה לאחר שנרגעה מעט (ראה תחילת סעיף
26 18 לתצהירה), אולם מהראיות המונחות לפני עולה כי הנתבעת צעקה על התובעת במהלך
27 אותה שיחה והטיחה בה האשמות.
28 מטבע הדברים, שיחה במסגרתה באה הנתבעת בטענות לתובעת אודות הטיפול בבתה, ודאי
29 לא הייתה שיחה נעימה.
30 ראו תימוכין לכך בפוסט שפרסמה הנתבעת:
31 **"...הייתי נסערת ומיד התקשרתי לגננת הטחתי בפניה את הדברים בטונים גבוהים...."**
32 (הדגשה שלי – הח"מ).
33 וראו גם מה שכתבה הנתבעת לגבי רעיה (אחת האימהות שבנה נמצא במשפחתון), אודות

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 15-05-59554-05 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

1 אותה שיחה: "השיחה הייתה (השגיאה במקור – הח"מ), בטונים גבוהים.." (ראה נספח 4
2 לתצהירי התובעת) (הדגשה שלי – הח"מ).
3 וראה גם עדות התובעת בנוגע לשיחה זו בסעיף 9 לתצהירה, לפיה הנתבעת צרחה עליה
4 ותקפה אותה באמירות קשות.
5 לאור העובדה שהנתבעת בעצמה כתבה כי השיחה התקיימה בטונים גבוהים, דומה כי
6 האמור בתצהירה של התובעת משקף באופן יותר מדויק את אופיה של אותה שיחה
7 שהתנהלה בין הצדדים.
8 10. לאחר זמן קצר צלצלה התובעת לנתבעת.
9 באשר לשיחה זו נחלקות גם כן גרסאות הצדדים.
10 הנתבעת העידה בתצהירה כי התובעת צעקה וצרחה עליה במשך דקות ארוכות, תוך איבוד
11 עשתונות (ראה סעיפים 20,22,23 לתצהירה), כאשר היא מטיחה בה שתבוא תיקח את
12 הילדה שלה, כי היא לא רוצה אותה אצלה וכן טוענת כי לא היה לה פירות כי עשתה ריסוס.
13
14 התובעת מצידה העידה בתצהירה כי הרגישה רע מאוד לאור שיחת הטלפון הקודמות, בה
15 לתחושתה הואשמה ללא סיבה בהאשמות קשות מאוד, ורצתה לשוחח עם הנתבעת על מנת
16 להסביר לה את התרחשות הדברים. אולם כאשר התקשרה אל הנתבעת סירבה הנ"ל לדבר
17 אתה. התובעת העידה בבית המשפט כי צעקה באותה שיחה על הנתבעת (פרוי' עמ' 21 שורות
18 13 – 15).
19 לתמיכה בעדות הנתבעת בנוגע לאותה שיחה, הגישה הנתבעת את תצהירה של גב' עדן כהן,
20 העובדות עמה בסלון כלות, אשר שמעה השיחה כך על פי הטענה כיוון שהתנהלה בדיבורית
21 הרכב. גב' עדן כהן הצהירה אף היא כי התובעת צרחה על הנתבעת ללא הפסקה וכי נראה
22 היה כי איבדה את עשתונותיה ולא שלטה בעצמה.
23 כלומר, מעדויות שני הצדדים עולה כי התובעת צעקה על הנתבעת באותה שיחה.
24 יחד עם זאת לא הוכח בפני כי התובעת איבדה או עשתונותיה או משהו דומה. בעדותה של
25 גב' עדן כהן ניתן היה כי היא מבקשת לעזור לנתבעת, עימה היא עובדת בסלון כלות. על אף
26 שאותה שיחה לטענת הנתבעת נמשכה דקות ארוכות, ידעו גב' עדן כהן והנתבעת לצטט רק
27 שני משפטים ממנה – לא היו פירות כי היה ריסוס וכן שעל הנתבעת לבוא ולקחת את ביתה.
28 המשפטים הללו שצוטטו מהשיחה אינם מלמדים על אובדן עשתונות או משהו דומה. אוסיף
29 כי ככל והתובעת אכן צעקה וצרחה על הנתבעת במשך דקות ארוכות והשיחה הייתה
30 טראומטית וקשה, הייתי מצפה לקבל פירוט רב יותר של אותם דברים קשים שאמרה על פי
31 הטענה התובעת לנתבעת באותה שיחה.
32 11. בשעה 11:00 לערך הגיעה הנתבעת לפעוטון והגב' עדן נכנסה ולקחה את בתה של הנתבעת
33 מהמשפחתון.
34

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 15-05-59554-05 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

12. בכל הנוגע לריסוס המפורט בפוסט (שיפורט להלן) - התובעת העידה כי בשעות הבוקר של יום 7.5.17 הבחינה כי במשפחתון יש בעיית נמלים וכי בקערת הפירות שהוכנה עבור הילדים נמצאו נמלים. היא השליכה את הפירות לפח האשפה ונתנה לילדים ארוחת ביניים אחרת, כל ילד על פי גילו. בעקבות הנמלים הזמינה התובעת הדברה אשר בוצעה בערבו של אותו יום – בשעה 18:00.
- בהתאם למסמכים שהגישה התובעת לתיק זה, ערוכים על ידי המדביר - מסמך אישור ביצוע פעולות הדברה וכן קבלה (ראה נספחים 1 ו 2 לתצהיר התובעת), בוצעה ההדברה אכן ביום 7.5.17.
- לא מצאתי לנכון לקבוע, כפי שטוענת הנתבעת, כי המועד הרשום בחשבונית זויף, כיוון שאין כל אינדיקציה לכך.
- העובדה שלא נמצאה חשבונית/קבלה מקורית, לא מלמדת על כך כשלעצמה. בעניין זה אני מפנה לתצהירה של התובעת מיום 22.6.16 (אשר הוגש בעקבות החלטה בבקשה הנוגעת להליכים המקדמיים). בתצהיר זה מפרטת התובעת את ניסיונותיה, שלא צלחו, לאיתור החשבונית, כאשר האמור בתצהיר זה לא נסתר.
- עוד העידה התובעת כי דובר בהדברה נקודתית. גיל שמניחים על השיש וצריך לצאת מהבית לשעה וחצי או קצת יותר (פרו' עמ' 17 שורות 27 – 29).
13. לאחר האירוע הנ"ל פרסמה הנתבעת את הפוסט הרשום מטה, במספר קבוצות פייסבוק של אימהות – "מאמאזון", "מאמא אשדוד", "בייבי אשדוד גדרה והסביבה".
- הנתבעת טוענת כי הפרסום היה ביום 7.5.17, בערבו של האירוע, אולם מהחומר עולה כי הפרסום בוצע ביום 11.5.17 בערב. וכך נרשם בפוסט:
- את הפוסט הזה אני מקדישה לאמהות**
שמחפשות בימים אילו מסגרות לילדיהן
אני רוצה לשתף אתכן בחוויה מאוד לא נעימה שחוויתי עם משפחתון שלא אוכל להגיד את שמו כאן אך כל אחת שרוצה לדעת פרטים ספציפיים יכולה לפנות אלי בפרטי.
אני יתחיל ברקע קצר ביתי הייתה במשפחתון זה שלושה חודשים.
אני לא מרוצה במאה אחוז מהמשפחתון היה אף אנד דאון כל הזמן כל פעם חשבתי אולי אני לא בסדר עד שהגיע יום חמישי האחרון וזה היה הקש ששבר את גב הגמל.
שמתי את הבת שלי בבוקר במשפחתון ובמקרה שכחתי את הפלאפון שלי בתיק שלה נזכרתי בזה לאחר שכבר הגעתי הביתה אז כבר בדרך לעבודה עצרתי לרגע לקחת את הפלאפון.
השעה היית 10:00 בבוקר זוהי שעת אכילת הפירות.
אני רואה את ביתה בת ה 13 של הגננת מאכילה את ביתי בבקבוק בחצי שכיבה חצי ישנה על הספה והבת שלי יושבת בטרמפולינה כשראש שלה מוטה למעלה מתאמצת להגיע לפיה של הבקבוק.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

1 אוסיף ואומר שביתי הייתה לבד כל הילדים ישנו כך שלא היה צורך ב"סייעת נוספת".
2 והגננת שוטפת את הבית והסייעת שלה עוזרת לה.
3 בהתחלה לא עיקלתי את הדברים ואז אני שואלת את בעלת המשפחתון למה הילדה
4 אוכלת בקבוק... והגננת עונה לי כי הפירות התקלקלו לי.
5 ואז הוסיפה בדרך אגב" לא משנה היא תוכל ירקות כבר בצהריים.
6 נדהמתי מהתשובה היהירה שלה.
7 בכל אופן הדברים לא התעקלו לי באותו הרגע והלכתי לעבודה ובדרכי לעבודה התחלתי
8 להריץ את התסריט המבטיט שהרגע ראיתי.
9 הייתי נסערת ומיד התקשרתי לגננת הטחתי בפניה את הדברים בטונים גבוהים וזוהי
10 תשובתי ??? את ראית שישבתי.
11 זאת אומרת שאני צריכה להבין אותה ולהתחשב בה שהיא והסייעת שלה צריכות לנקת
12 את הבית ויש לזה ? ...חשיבות גבוה יותר מאשר אולי ללכת לקנות פירות
13 ...או אולי להאכיל את הילדה שלי.
14 ...או לדאוג לילדה לתזונה שכה חשובה בגיל שנה.
15 ביקשתי שתכין את הילדה עם הדברים שלה ויבואו לקחת אותה.
16 מרגע השיחה שלנו ועד שבאו לקחת אותה עבר משהו כמו 20 דק
17 כאשר בזמן הזה היא כבר הספיקה לסמס לי "מתי באים לקחת אותה
18 כאילו הילדה שלי היא איזה חפץ בסלון.
19 וכשלא עניתי
20 היא התקשרה אלי והתחילה לצעוק עלי באלימות שאיך העזתי לדבר אליה ככה ושהיא לא
21 רוצה את הילדה אצלה במשפחתון ושהפירות התקלקלו לה כי עשו לה ריסוס בבית.
22 אני פשוט הייתי המומה עוד יותר
23 היא גם צועקת כמו אישה שנטרפה עליה דעתה וגם היא עושה ריסוס בבית שיש בו 10
24 ילדים מתחת לגיל 3 ??? שנים.
25 אני פשוט לא הצלחתי לדבר.
26 ??? הרגע הזה שרצים סרטים שהילדה שלי כל היום ברצפה והיא עשתה ריסוס
27 ??? בלי לידע את ההורים.
28 איזה ריסוס היא עשתה.
29 ?מתי היא עשתה את הריסוס.
30 אבל לא היה אפשר לשאול את השאלות כי האלימות המילולית והצעקות שלה מנעו ממני
31 שיחה נורמלית עם האישה שמטפלת בביתי שלושה חודשים.
32 אני רוצה לומר שאני ממש בטראומה אני לא יודעת איך אני יסמוך שוב פעם על מסגרת
33 לילדה לא מספיק בזה שהאישה הזאת עשתה טעויות רבות גם הייתי צריכה לשמוע את
34 הצעקות והצרחות והאלימות המילולית שלה כאילו אני לא בסדר.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 15-05-59554 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

1 האישה הזו מסוכנת אי אפשר לדעת איך היא מתנהגת לילדים כשהיא עצבנית.

2 היא אישה חסרת אחריות

3 חסרת אנושיות והיא בטח לא צריכה לעבוד עם ילדים

4 אני לא יודעת איך נותנים לאנשים שלא יכולים להשטלת על עצמם לטפל בילדים

5 שוב אני אומרת מי שרוצה פרטים ספציפיים אפשר לפנות אלי בפרטי.

6 (השגיאות במקור – הח"מ), (ההדגשות של הח"מ).

8 מה שארע לאחר פרסום הפוסט

9 14. הפרסום כאמור בוצע בשעת הערב.

10 בשעות הלילה נודע לתובעת אודות הפוסט והיא סיפרה על כך לבעלה ולאחותה, גב' בת אל.

11 15. גב' בת אל אחותה ביקשה מחברותיה הגב' קרן ואחוננה (להלן: "גב' קרן"), והגב' תהילה

12 דברשוילי (להלן: "גב' תהילה"), שלא הייתה בין לבין הנתבעת כל היכרות, לפנות לנתבעת,

13 על מנת לבחון האם הנתבעת אכן מוסרת את שמה של התובעת לפונים אליה בפרטי, כפי

14 שציינה בפוסט (ראו בפתח הפוסט – "...כל אחת שרוצה לדעת פרטים ספציפיים יכולה

15 לפנות אלי בפרטי..." וראו בסוף הפוסט: "...שוב אני אומרת מי שרוצה פרטים ספציפיים

16 אפשר לפנות אלי בפרטי...").

17 גב' קרן וגב' תהילה פנו לנתבעת, כל אחת בנפרד, עוד באותו לילה, בהודעה פרטית

18 בפייסבוק. שתיהן קיבלו תוך זמן קצר את הפרטים של התובעת (ראו נספח 3 לתצהיר

19 התובעת וראו האמור בתצהירה של גב' תהילה).

20 הנתבעת טוענת כי שתי הגברות הללו שיקרו והתחזו "במטרה למשוך אותה בלשונה" (ראו

21 סעיף 33 לתצהירה).

22 הנתבעת טוענת כי אין לראות בהתכתבויות אלו משום פרסום לשון הרע שכן קרן ותהילה

23 פעלו מטעמה של התובעת בכדי לנסות ולבסס את התביעה, כאשר הן מודעות היטב לנסיבות

24 בעטין בוצע הפרסום, ומקור ידיעתן הוא התובעת.

25 התובעת אינה מכחישה כי הן נשלחו מטעמה על מנת לבחון האם הנתבעת מפיצה את שמה

26 לכל דורש וטוענת כי ניתן ללמוד מההתכתבויות עם הגברות הנ"ל, כי הנתבעת מסרה את

27 פרטי התובעת באופן ישיר ומהיר לכל דורש, כפי שהתחייבה בפרסום.

28 לאחר שעיינתי בטענות הצדדים אני קובעת כי אין ולא הייתה כאן סיטואציה של "משיכה

29 בלשון" או משהו דומה. מאותה התכתבות בין התובעת לבין תהילה וקרן עולה כי הנתבעת

30 אכן מסרה לכל דורש, גם מי שאינו מוכר לה, את פרטי התובעת, כפי שציינה שתעשה, הן

31 בפתח הפוסט והן בסופו.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

- 1 16. התובעת טוענת כי הוכח שהנתבעת מסרה לגב' רעיה ניסים (להלן: "גב' רעיה"), שבנה נועם
2 נמצא במשפחתון את פרטיה.
3 הנתבעת טוענת מנגד כי היא וגב' רעיה דנו בנושא התנהלותה של התובעת, אולם לא היא
4 סיפרה לרעיה על הפרסום. כן טוענת הנתבעת כי אין בפנינו כל עדות או ראיה לכך שגב'
5 רעיה זיהתה את הפרסום כמיוחס לתובעת, וכי אי הבאת רעיה לעדות פועלת לחובת
6 התובעת.
7 עיון בהתכתבות הפרטית בפייסבוק בין הנתבעת לבין גב' רעיה, אשר צורפה כמוצג ת/1,
8 מעלה ברורות כי הנתבעת סיפרה לגב' רעיה בהתכתבות פרטית כי הפוסט מתייחס
9 למשפחתון של התובעת.
10 עיון בהתכתבות מעלה אכן כי גב' רעיה לא זיהתה בפוסט כי מדובר במשפחתון של התובעת,
11 וכי רק הייתה לה רק תחושה כי מדובר במשפחתון זה. יחד עם זאת, עיון בהתכתבות מעלה
12 כי הנתבעת סיפרה לגב' רעיה מיד שפנתה אליה, מבלי לברר ומבלי לדעת מי זו שפונה אליה,
13 כי מדובר במשפחתון של התובעת.
14 וראו ההתכתבות:
15 רעיה: **היי מה השם של המשפחתון** (הפניה בוצעה בשעה 02:39 לפנות בוקר).
16 הנתבעת: **משפחתון פרפרים קוראים לה ענבל בן שושן היא גרה ב - י'.**
17 רעיה: **שקרנית.**
18 הבן שלי שם.
19 ואי את לא רצינית...
20 הנתבעת: **מי זה הבן שלך?**
21 רעיה: **נועם**
22 **ושלך?**
23
24 וראו בהמשך ההתכתבות:
25 הנתבעת: **היא נחמדה אבל לא לאט את תביני שיש לה סיבוב.**
26
27 ובהמשך:
28 רעיה: **שתביני אני ילדתי היום בלילה וקראתי את מה שכתבת והיית תחושה שהתכוונת**
29 **אליה..".**
30 17. מעיון בתכתובת של גב' רעיה עם הנתבעת המופיעה במוצג ת/1, עולה כי הנתבעת הודתה
31 בפני גב' רעיה כי אמא נוספת מהמשפחתון פנתה אליה - אמא של אלה:
32 "....."
33 הנתבעת: **זה מה שרציתי שההורים יגיעו אלי דרך הפייס.**
34 **את כבר אמא שנייה שהגיע אלי.**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

- 1 **רעיה: מי עוד.**
- 2 **מורן: אמא של אלה...".**
- 3 במהלך חקירתה הנגדית לא נתנה הנתבעת הסבר מניח את הדעת ממה שנרשם על ידה לגבי
- 4 רעיה, ממנו עולה כי אמא נוספת פנתה אליה בעניין הפוסט (ראה פרו' עמ' 33 למטה).
- 5 ההנחה המסתברת היא כי הנתבעת מסרה גם לאמא של אלה את הפרטים של התובעת, כפי
- 6 שמסרה לגבי אלה וכפי שמסרה לגבי קרן ולגבי תהילה. הנתבעת מציינת כי רצתה שההורים
- 7 יגיעו אליה דרך הפייס.
- 8 18. מעדות הנתבעת ומעיון בתכתובות בין גבי רעיה לבין הנתבעת עולה כי הפוסט נכתב על ידי
- 9 הנתבעת בשעות הערב, וההתכתבות בינה לבין גבי רעיה הייתה מוקדם בבוקר למחרת,
- 10 כאשר הפנייה של גבי רעיה אליה הייתה בשעות הלילה (ראה פרו' עמ' 34 למעלה).
- 11 ההתכתבות עם גבי קרן ותהילה הייתה בשעות המאוחרות של הלילה (פרו' עמ' 35 שורות 19
- 12 –
- 13 כלומר, נכון לשעות המוקדמות של הבוקר למחרת פרסום הפוסט כבר הספיקה הנתבעת
- 14 ככל הידוע לנו, לתת את פרטי התובעת לארבע אימהות (תהילה, קרן, אמא של אלה וגבי
- 15 רעיה).
- 16 19. הנתבעת טוענת לפרסום נוסף – לגבי ליאת אבוטבול ולגבי אפרת אלקיים. ככל שאחת מהן
- 17 הינה אמא של אלה – אזי כמפורט לעיל הוכח כי הנתבעת פרסמה לאמא של אלה כי
- 18 המשפחתון המדובר בפוסט, הוא המשפחתון של התובעת.
- 19 התובעת לא הוכיחה כי בוצע פרסום לאמהות נוספות (מהתמלול של השיחה עם גבי אפרת
- 20 אלקיים לא ניתן ללמוד האם בוצע פרסום, שכן האמירות בו הינן כלליות וניתן לפרשן לכאן
- 21 ולכאן).
- 22 20. **מכל האמור לעיל עולה כי הוכח שהפוסט פורסם לשני אנשים או יותר.**
- 23
- 24 **התייחסות לטענות הנתבעת בעניין הרחבת חזית**
- 25 21. הנתבעת טוענת בסיכומיה כי כל הטענות העובדתיות והמשפטיות הנוגעות להתכתבויות בין
- 26 הנתבעת לבין נשים אחרות, שפרטיהן לא הוזכרו כלל בכתב התביעה ובתצהירי העדות
- 27 הראשית של התובעת מהווים הרחבת חזית אסורה (ראה סעיף 1 לסיכומים). באופן ספציפי
- 28 נרשם כי בכתב התביעה לא נטען כי ההתכתבות בין התובעת לבין רעיה הינו פרסום המהווה
- 29 לשון הרע, וההתכתבות הוזכרה אך ורק בכדי להראות שהנתבעת התכתבה עם רעיה לגבי
- 30 הפרסום. כן נטען כי טענותיה של התובעת לעניין תוכנה של התכתבות זו נזנחו בסיכומיה,
- 31 ולא בכדי.
- 32 22. אני דוחה את הטענה בעניין הרחבת חזית. בסעיף 17 לכתב התביעה נרשם במפורש כי גבי
- 33 רעיה ניסים קיבלה בהתכתבות עם הנתבעת פרטים רבים שלאחריהן פנתה לתובעת. וראו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

1 גם האמור בסעיף 15 לכתב התביעה שם נרשם כי הנתבעת לא ציינה בפוסט את שמה
2 המפורש של התובעת, אך במסגרת הפרסום כתבה כי תשמח לגלות לספר במי מדובר, ואכן
3 כך עשתה. בנסיבות אלו אין כל הרחבת חזית.
4 לא זו אף זו, היקף הפרסום התברר והסתבר כתוצאה מביצוע הליכים מקדמיים בין
5 הצדדים. כך למשל ת/1 גולה לתובעת על ידי הנתבעת כתוצאה מביצוע הליך גילוי מסמכים.
6 בכל מקרה, במהלך ניהול ההוכחות, בו נדונו השמות הנוספים של האימהות, לא התנגדה
7 ב"כ הנתבעת להרחבת חזית ומכאן שככל והתובעת אכן הרחיבה את החזית, היא הורחבה
8 בהסכמה במהלך הדיון.

9

שלבי בחינת הפרסום הקבועים בחוק

11 23. בפסיקה שורטט "תרשים הזרימה", לפיו יש לדון בתביעות לשון הרע, לפי חוק איסור לשון
12 הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק").
13 נקבע כי תחילה יש לבחון האם הביטוי שפורסם מהווה "לשון הרע" כהגדרתה בסעיף 1
14 לחוק, לאחר מכן יש לבחון האם מדובר בפרסום הנהנה מחסינות (סעיף 13), אם עומדת
15 למפרסם הגנת אמת הפרסום (סעיף 14 לחוק). אם הפרסום אינו נהנה מגנה זו, יש להמשיך
16 ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם (בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף
17 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16), ולאחריו, ככל שלא קיימת הגנה, יש
18 לבחון את הזכות לפיצוי ושיעורו של הפיצוי.

19

האם הפרסום מהווה לשון הרע

21 24. באשר לשאלה אם היה בפרסום משום לשון הרע, הרי שיש לבחון את הדברים לפי מבחן
22 אובייקטיבי. המבחן הקובע איננו מה הייתה כוונת הנתבע, אלא המבחן הוא אובייקטיבי,
23 כיצד היו הדברים מתפרשים על ידי האדם הסביר.
24 25. לאחר שעיינתי בפוסט דעתי היא כי הדברים מהווים "לשון הרע". ברור לכל מי שקורא
25 אותם כי הם עלולים "להשפיל אדם בפני הבריות, לבזותו בשל מעשים או התנהגות
26 המיוחסים לו" וכן "לפגוע באדם, במשרתו. בעסקו במשלח ידו או במקצועו".
27 האמירות "אישה שנטרפה עליה דעתה"; "האישה הזו מסוכנת אי אפשר לדעת איך היא
28 מתנהגת לילדים כשהיא עצבנית" "היא אישה חסרת אחריות" "חסרת אנושיות והיא בטח
29 לא צריכה לעבוד עם ילדים" יש בהן משום לשון הרע כלפי התובעת.
30 גם הייחוס של אלימות מילולית לתובעת מהווה לשון הרע וגם הייחוס לפיו עשתה ריסוס
31 ולאחריו נתנה לילדים לזחול על הרצפה מהווים לשון הרע, אולם עניינים אלו הם יותר
32 בשוליים בעיניי ומה שצוטט בהתחלה הוא בליבת הדברים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

1 26. אני מקבלת את טענות הנתבעת שמי שקרא את הפוסט לא יכול היה לדעת שמדובר
2 בתובעת.
3 לא ניתן היה להבין מהפוסט באיזה משפחתון מדובר, שכן לא היו סימני זיהוי המקשרים
4 את הפוסט למשפחתון של התובעת.
5 כמו כן הוכח כי הפוסט פורסם בשם: "מורן בליה", בעוד שם משפחתה של הנתבעת הוא
6 אחר.
7 יחד עם זאת, כמפורט לעיל, הוכח בפני כי הנתבעת פרטה בפני שתי אימהות - אמא של אלה
8 וכן גבי רעיה - כי הפרסום הינו אודות התובעת, ומכאן כי בוצע פרסום לשון הרע, בניגוד
9 לחוק.
10 (ראה פירוט נוסף בעניין היקף הפרסום, בדיון להלן בשאלת הנזק).
11

האם עומדת לנתבעת הגנות מפני פרסום לשון הרע

13 27. כללי - יובהר כי לא התרשמתי בשום שלב מהעובדות שהונחו בפני כי התובעת הינה אישה
14 חסרת אחריות, חסרת אנושיות, או כזו שמהווה סכנה לילדים.
15 דומה שהנתבעת, אם צעירה לילדה יחידה, הונעה מהחרדות שלה והפחדים שלה, שלא היה
16 בינן לבין המציאות כל קשר.
17 לגבי ביצוע ניקיון בשעות הפעילות הסבירה התובעת שהיא מנקה את הגן בשעות הפעילות,
18 שכן יש אצלה ילד שרגיש לסוגים מסוימים של מזון, ואני לא רואה בכך פסול (ראה פרו' עמי
19 16 שורות 12 – 18). הוכח גם כי הניקיון בוצע בסמוך לילדים והילדים לא נשארו ללא
20 השגחה.
21 העובדה שהתובעת לא נתנה לבתה של התובעת פירות באחד מהימים גם היא אינה הופכת
22 אותה למי שמתנהגת בצורה חסרת אחריות תוך סיכון של ילדי המשפחתון. לא נגרם ולא
23 אמור להיגרם כל נזק לילד פעוט אם יום אחד מימי השבוע הוא לא אוכל פירות.
24 לגבי הריסוס, כפי שפורט לעיל הוכח כי בוצעה הדברה נקודתית בגיל, לאחר שעות הפעילות
25 (וראה פירוט לעיל). לא הוכח כי הילדים שהו ברצפה בו רוסס חומר הדברה (וראו הכתוב
26 בפוסט: ??? הרגע הזה שרצים סרטים שהילדה שלי כל היום ברצפה והיא עשתה ריסוס).
27 העובדה שהתובעת והסייעת שלה מעשנות לסירוגין, אף היא אינה הופכת את התובעת למי
28 שהינה חסרת אחריות המסכנת את ילדי המשפחתון. התובעת העידה בעניין זה כי אינה
29 מסתירה בפני אף אחד את העובדה שהיא מעשנת (פרו' עמי 15 שורה 26 – 30). לא זו אף זו,
30 הוכח כי גם הנתבעת מעשנת, על אף שטענה שהיא מקפידה לעשן הרחק מביתה.
31 אפשר בהחלט להבין הורה שלא יסכים לרשום את ילדו לפעוטון בו מעשנים בשעת
32 ההפסקה, אולם מכאן ועד לכנות את התובעת, שמעשנת סיגריה בצד, באוויר הפתוח, בשעת
33 ההפסקה, כמי שמתנהלת בצורה מסוכנת וחסרת אחריות - המרחק רב.
34 לגבי העובדה שבתה של התובעת האכילה את בתה של הנתבעת, ציינה התובעת בעצמה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

- 1 שהדבר לא היה תקין, אולם ההאכלה באמצעות הבת שהייתה בת 14, לא סיכנה בשום שלב
2 את ביתה של הנתבעת.
- 3 כמפורט לעיל, לאחר שהנתבעת הגיעה למשפחתון לקחת את הפלאפון שלה ולאחר שעזבה
4 את המשפחתון התקיימו שתי שיחות טלפון בין הצדדים. את הראשונה יזמה הנתבעת ואת
5 השנייה יזמה התובעת. שתי השיחות התנהלו בצעקות, כאשר בראשונה צעקה הנתבעת על
6 התובעת ובשנייה צעקה התובעת על הנתבעת.
- 7 הנתבעת טענה כי השיחה במהלכה התובעת צעקה עליה גרמה לה להסיק כי התובעת
8 מסוכנת לילדים ואי אפשר לדעת איך היא מתנהגת כשהיא עצבנית; לא מסוגלת להשתלט
9 על עצמה; צועקת באלימות; צועקת כמי שנטרפה עליה דעתה.
- 10 המסקנות אליהן הגיעה הנתבעת כתוצאה מאותה שיחה אינן סבירות בעליל, וחסרות
11 פרופורציה ביחס למה שאירע.
- 12 אם היה מדובר ברצף של שיחות או ברצף של התנהגות על פני זמן, אולי אפשר היה להבין
13 את הדברים, אבל להסיק משיחה אחת, טעונה, שהייתה המשך לשיחה קודמת במהלכה
14 צעקה הנתבעת על התובעת – את כל הדברים הרשומים בפוסט – לא ניתן.
- 15 מכל האמור לעיל עולה כי המרחק בין מה שהוכח לבין הדברים שנאמרו על התובעת: "היא
16 אישה חסרת אחריות חסרת אנושיות והיא בטח לא צריכה לעבוד עם ילדים" וכן "האישה
17 הזו מסוכנת" – הינו המרחק רב.
- 18 **28. אמת דיברתי** (סעיף 14 לחוק) - הנתבעת טוענת כי הדברים שפורסמו היה אמת וכי האמינה
19 לדברים שפורסמו.
- 20 בפסיקה נקבע כי הקביעה האם יש אמת בפרסום היא קביעה עובדתית המושתתת על ראיות
21 ועדויות הצדדים, במסגרתם יש לבחון את תוכן הפרסום אל מול המציאות העובדתית.
22 לעומת זאת שאלת קיומו של עניין ציבורי היא ערכית בעיקרה והיא מוכרעת על ידי בית
23 המשפט בהתאם למדיניות הציבורית.
- 24 אני נכונה לקבוע כי יש בפרסום אודות מעשים לא נאותים של מי שמטפלת בילדים קטינים,
25 משום עניין ציבורי.
- 26 יחד עם זאת במקרה דנן לא הוכח כי התובעת הינה אישה חסרת אחריות, חסרת אנושיות
27 ומסוכנת.
- 28 אוסיף ואציין כי לא הוכח שבוצע ריסוס ברצפה כאשר לאחריו הילדים שהו ברצפה בה בוצע
29 ריסוס. הוכח כי בוצעה הדברה נקודתית באמצעות ג'ל, נגד נמלים, מחוץ לשעות הפעילות.
30 כמו כן פעמיים נכתב בפוסט כי התובעת הייתה אלימה מילולית. לא מצאתי בתיאור השיחה
31 בין הנתבעת לבין התובעת, אמירות של התובעת המהוות אלימות מילולית.
- 32 **29. הגנת תום הלב – הבעת דעה** (סעיף 15 לחוק).
33 טוענת הנתבעת כי הפוסט מהווה הבעת דעה שהינה מוגנת.
34 בפסיקה נקבע כי על בית המשפט לבחון את המילים בהקשר בו פורסמו וכי הדברים צריכים

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

- 1 להיות מנוסחים באופן ברור כביקורת או הבעת דעה על מנת שיסווגו כהבעת דעה מוגנת.
2 כמו כן יש לבחון האם המפרסם הקפיד להבחין בין העבודות לבין הדעה, והאם קיימת זיקה
3 סבירה בין עובדות האמת לבין הדעה שגיבש המפרסם על יסוד העובדות.
4 סיווג כהבעת דעה ייעשה על פי מבחני השכל הישר ועל פי כללי ההיגיון.
5 בסיווג האמירה יש לתת משקל לאופן שבו היא נתפסת בעיניו של הקורא הסביר. כלומר,
6 האם סובר הוא כי הוא מוזמן לשפוט את האמירה, או שמא מתבקש הוא לאמצה כעובדה
7 וללא ביקורת עצמית. הרושם הכללי שיוצר מירקם הכתבה בעיני הקורא הסביר הוא
8 שחולש על סיווגה של האמירה, ולא צריך לנתח ניתוח מדוקדק כל אמרה ואמרה.
9 עוד נקבע כי ניסוח טענה באופן קטגורי, יעיד שזו מהווה עובדה ולא הבעת דעה.
10 מעיון בפרסום אני סבורה שלא עומדת לנתבעת הגנת הבעת הדעה.
11 מי שקורא את הפוסט לא מפריד בין דעה לבין מסקנה. כמו כן אותם משפטים המהווים
12 לשון הרע מנוסחים באופן קטגורי. בנוסף אין זיקה סבירה בין עובדות האמת לבין הדעה
13 שגיבשה הנתבעת על יסוד העובדות. כמו כן, כפי שיפורט להלן, עומדת לנתבעת חזקה לפיה
14 הפרסום בוצע בחוסר תום לב, בהתאם לקבוע בסעיף 16 לחוק.
15 30. לא מצאתי שהתקיימו הגנות אחרות הקבועות בסעיף 15 בחוק. כך לא הוכח כי הפרסום
16 נעשה לשם הגנה על ענין אישי אשר של הנתבעת.
17 הנתבעת העידה בתצהירה כי הייתה מאוד נסערת עקב האירוע, לאור החשש מפני מה שעבר
18 על ביתה בתקופה בה שהתה במשפחתון, מחשיפתה של ביתה לריסוס שבוצע במשפחתון, על
19 רקע פטירת שני פעוטות כתוצאה מריסוס בירושלים, ועל רקע מקרי התעללות והזנחה
20 בגנים המתפרסמים בכלי התקשורת פרסמה את אותו פוסט (ראו סעיפים 25 – 29
21 לתצהירה).
22 אני סבורה אולם כי ההגנה על עניינה של הנתבעת לא הצדיקה את האמירות, ותוכן
23 הפרסום לא נועד להגן על אותו עניין. שכן הנתבעת פעלה להוציא את ביתה מהגן וגם הוכח
24 שקיבלה את כספה ששולם עבור החודשים קדימה. לא הוכח בפני כי הייתה לנתבעת דרישה
25 נוספת מהתובעת שלא נענתה ואשר הצדיקה את ביצוע הפרסום.
26 כעולה מניסוח הפוסט - מטרתו הייתה להשמיץ את התובעת בפני אחרים.
27 31. בסעיף 16 לחוק נקבע כי חזקה שלילית היא כי מפרסם לא היה תם לב אם נתקיימה אחת
28 הנסיבות הבאות: אם הפרסום לא היה אמת והמפרסם לא האמין באמיתותו; אם הפרסום
29 לא היה אמת והמפרסם לא נקט אמצעים סבירים לברר את האמת עובר לפרסום; או אם
30 הוכח שהמפרסם התכוון לפגוע במידה החורגת מהמידה הסבירה הנדרשת להגנת הערכים
31 המוגנים ע"י הגנת תום הלב.
32 בענייננו אני סבורה שהפרסום חרג מתחום הסביר.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

1 הוכח בפני כי הייתה לנתבעת כוונה לפגוע בתובעת פגיעה גדולה יותר מהסביר, לצורך הגנת
2 הערכים המוגנים בחלופות בסעיף 15 לחוק, ועל כן עומדת לחובת הנתבעת חזקת העדר תום
3 הלב.
4 בעניין זה ראה עדותה של גב' דיאנה: "לא פעם ראשונה שאני רואה פוסט כזה בקבוצת
5 אימהות כה גדולה ואני מזדעזעת, אולם זו פעם ראשונה שזה קורה בהקשר למקום שאני
6 מכירה.." (פרו' עמ' 10 שורה 13 – 15).
7 אף אני סבורה שהפוסט היה קשה, מטלטל וחריף מאוד – למעלה מהדרוש.
8 אני סבורה שהדברים שנרשמו בפוסט היו קיצוניים וחריגים.
9 32. **זוטי דברים** – הנתבעת טוענת כי מדובר בזוטי דברים, לאור העובדה שמדובר בפרסום
10 ברשת,
11 אני לא סבורה שהפרסום מהווה זוטי דברים כפי שמנסה הנתבעת לטעון. דובר בפוסט
12 ארוך, קשה מאוד, שפורסם במספר קבוצות רלוונטיות, ולא ניתן לראות בו כפרסום שולי.
13
14 כבר נקבע במספר פסקי דין כי הכללים האוסרים על לשון הרע לא נס ליחס, והם שרירים
15 וקיימים גם ברחבי הרשת. חרף הזכות לחופש הדיבור- וחשיבותו של שיח חופשי באינטרנט,
16 ייתכנו מקרים שגם פרסומים באינטרנט, בין אם מפורסמים ברשת החברתית, בין אם
17 כ"פוסט", בין כתגובות, ובין אם בפורומים, יצמיחו עילת תביעה. גם שיח חופשי באינטרנט
18 אמור להיות מרוסן, באופן שלא יפגע בשמו הטוב של אדם
19 העובדה שלתובעת לא נגרמו בפועל נזקים כתוצאה מהפרסום, אין הופכת את הפרסום לכזה
20 שנחשב לזוטי דברים.

שיקולים בעניין גובה הפיצוי

21
22
23 52. בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע על בית המשפט להתחשב בין היתר, בהיקף הפגיעה,
24 במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות
25 הצפויות מכל אלה בעתיד. כן נקבע כי הבחינה היא אינדבידואלית וכי אין לקבוע תעריפים.
26 יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים לפי הפרסום
27 ולאחריו.
28 53. התובעת עותרת שיפסק לה פיצוי ללא הוכחת נזק.
29 התביעה הוגשה על סך של 250,000 ₪.
30 התובעת דרשה פיצוי בגין כל אחד מהפרסומים.
31 54. כאמור לעיל הפרסום בוצע במספר קבוצות פייסבוק, כאשר בתצהירה של התובעת נרשם כי
32 בקבוצת מאמאזון שהינה קבוצה ארצית יש 80,000 חברים, בקבוצת מאמא אשדוד, יש 800

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

1 חברים ובקבוצת בייבי אשדוד, גדרה והסביבה – אמהות ותינוקות, יש 3,500 חברים (ראה
2 סעיף 14 לתצהיר). הנתבעת לא סתרה פירוט זה לגבי כמות החברים באותן קבוצות.
3 יחד עם זאת, לאור העובדה ששמה של התובעת לא צוין בפרסום, אלא נרשם שמי שמעוניין
4 בפרטים מפנה לנתבעת – הרי שבסופו של דבר היקף הפרסום עצמו היה מצומצם יותר. שכן
5 סביר שאמא החברה בקבוצת מאמאזון שהינה קבוצה ארצית, שאינה מתגוררת באשדוד,
6 כלל לא פנתה לנתבעת לברר באיזה צהרון מדובר.
7 יובהר כי התובעת הצליחה להוכיח, כי הנתבעת מסרה את הפרטים לאנשים נוספים, רק
8 כתוצאה מכך שגב' רעיה פנתה לתובעת ומסרה לה את ההתכתבות בינה לבין הנתבעת.
9 מטבע הדברים, ככל שהנתבעת התכתבה "בפרטי" עם אנשים נוספים, והללו לא פנו ישירות
10 לתובעת ומסרו לה על כך, לא יכולה התובעת להוכיח התכתבות פרטית זו.
11 ההתכתבות המלאה בין הנתבעת לבין גב' רעיה – ת/1 - הועברה על ידי הנתבעת לתובעת,
12 לאחר שהתובעת צירפה לכתב התביעה את ההתכתבות המלאה בין גב' רעיה לבין הנתבעת,
13 כפי שנמסרה לה על ידי גב' רעיה, כך שהנתבעת לא יכלה להסתיר התכתבות זו.
14 הנתבעת טענה כי לא מסרה את השם לאנשים נוספים. וראה למשל מה שנרשם על ידה
15 בסעיף 19 לכתב ההגנה: **"..בהמשך לפרסום הכללי, פנו אל הנתבעת שלוש נשים...אחת**
16 **מהפונות היא אימא לילד הנמצא במשפחתון אשר ביקשה מתוך דאגה לילדה לברר במה**
17 **מדובר.."** (וראו גם עדותה בעמ' 32 למטה, גם שם העידה כי רק לגב' רעיה, לקרן ולתהילה
18 נתנה את הפרטים של התובעת).
19 טענות הנתבעת נסתרות מאליהן כאשר מעיינים בתכתובת בין גב' רעיה לבין הנתבעת, שם
20 מספרת הנתבעת לגב' רעיה כי אמא נוספת פנתה אליה – האמא של אלה.
21 מכאן נובע כי הנתבעת לא מסרה עדות אמת כאשר העידה כי מסרה הפרטים רק לקרן,
22 תהילה ורעיה.
23 צודקת התובעת בטענותיה כי מכל המסמכים שצורפו עולה כי התובעת מסרה את הפרטים
24 שלה לכל דורש, מיד עם דרישה, מבלי בכלל לשאול מי זה הפונה אליה. עובדה זו עולה
25 מההתכתבות שצורפה בין הנתבעת לבין רעיה וכן מהתכתובות בין הנתבעת לבין תהילה,
26 ובין הנתבעת לבין קרן.
27 55. הנתבעת העידה כי לא הייתה לה כל כוונה לפגוע באופן אישי בתובעת, ולכן לא ציינה
28 בפרסום פרטים מזהים כלשהם על התובעת, כך שאיש לא יוכל לזהות למי מתייחס הפרסום
29 וכי הכוונה הייתה רק להגביר את המודעות בקרב ההורים ולגרום להם להיות ערים
30 למתרחש במשפחתונים של ילדיהם.
31 הוכח לי אולם שההפך הוא הנכון.
32 כאמור בפתח הפוסט וגם בסוף הפוסט הזמינה הנתבעת את מי שקורא את הפוסט לפנות
33 אליה בפרטי.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 15-05-59554-05 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

- 1 לכך אוסיף כי הנתבעת ציינה בפני גב' רעיה במהלך ההתכתבות ביניהם: **"זה מה שרציתי**
2 **שההורים יגיעו אלי דרך הפייס..."**.
- 3 56. במהלך ההתכתבות בין גב' רעיה לבין גב' ניסים, שאלה גב' רעיה את רשותה של הנתבעת
4 לדבר על הדברים עם התובעת ("רעיה: **אני יכולה לדבר איתה על זה? על מה שכתבת**
5 **ושאמרתי שזאת היא וזה...ולמה היא לא עידכנה אותי על ריסוס? הנתבעת: בטח. אני**
6 **רוצה לדבר עם כל ההורים**).
- 7 התובעת העידה כי גב' רעיה באמת פנתה אליה ומסרה לה את ההתכתבויות בינה לבין
8 הנתבעת.
- 9 עיון בת/1 מעלה כי לאחר הגשת התביעה, פנתה הנתבעת לגב' רעיה בשאלה האם היא מסרה
10 לתובעת את ההתכתבות ביניהן (ראו התכתבות מיום 18 באוגוסט). גב' רעיה מזכירה
11 לנתבעת כי היא שאלה את רשותה האם אפשר לספר לתובעת על השיחה והיא אישרה זאת,
12 ולכן שלחה לתובעת את ההתכתבות כדי לקבל תשובות.
- 13 בהמשך הפוסט באה הנתבעת לגב' רעיה בטענות על שהעבירה לתובעת את ההתכתבות:
14 **הנתבעת: ואת הסכמת להיות חלק מטביעה נגדי?**
15 **רעיה: אני לא חלק מהתביעה אין לי מושג על מה את מדברת.**
16 **היא אמרה שהשם שלי לא קשור לעניין הזה.**
17 **הנתבעת: כן ההתכתבות שלנו מופיעה בכתב תביעה.**
18 **עם השם שלך.**
- 19 **לא ידעת שאת חלק נכבד בתביעה נגדי?**
20 **מה היא אמרה לך?**
21 **ומה היא סיפרה לך?**
- 22 **רעיה: ידעתי שהיא תשתמש בשיחות אבל בלי השם שלי. אני לא מעוניינת להיכנס לזה**
23 **אני מצטערת. לילה טוב.**
- 24 התכתבות זו מעלה שהנתבעת באה בטרוניה אל גב' רעיה שההתכתבות ביניהן הועברה
25 לתובעת ומסייעת לה בתביעה נגדה.
- 26 התכתבות זו מעלה כי הנתבעת כועסת על גב' רעיה שסיפקה לתובעת "תחמושת" נגדה,
27 התכתבות זו מעלה כי הנתבעת ביקשה להסתיר את התכתובת בה מסרה "בפרטי" לאנשים
28 את הפרטים של התובעת.
- 29 57. הוכח לי באמצעות עדותה של גב' דיאנה, מתכנתת במקצועה, ומי שהעידה על עצמה כי היא
30 "חיה את האינטרנט", כי בוצעו ניסיונות מטעמה של התובעת להסיר את הפרסומים. גב'
31 דיאנה העידה כי פנתה למנהלי הקבוצות בהם פורסם הפוסט וביקשה מהם להסיר את
32 הפרסומים (סעיף 7 לתצהירה), וכן העידה כי ניסתה לפנות למכרה של הנתבעת על מנת
33 שתפנה אליה ישירות ותבקש ממנה להסיר את הפרסומים (סעיף 10 – 11 לתצהירה).
34 גב' דיאנה העידה כי מסרה לתובעת שתפעל להסרת הפרסום (וראו בעניין זה גם האמור

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

1 בסעיפים 26 ו- 27 לתצהיר התובעת).
2 מנגד אציין כי הטענה לפיה באתרים שהפרסום הוסר הוא פורסם מחדש על ידי הנתבעת –
3 לא הוכחה. גבי תהילה העידה אכן כי הפוסט פורסם מחדש, אולם לא צורף תיעוד התומך
4 בטענה זו.
5 58. אין מחלוקת כי בבוקר שלאחר פרסום הפוסט סיפרה התובעת להורים במשפחתון על
6 הפרסום בפייסבוק.
7 התובעת העידה בעניין זה כי העדיפה שההורים ישמעו את זה ממנה מאשר שיקראו את זה.
8 עובדה זו אין בה כדי להוביל לקביעה שהתובעת בעצמה פרסמה את הדברים, כפי שטוענת
9 הנתבעת. הצורך של התובעת לספר את גרסתה להורים המגיעים לגן, לאחר שכונתה בפוסט
10 אישה מסוכנת וחסרת אחריות, כאשר היא צריכה להמשיך ולהפעיל את המשפחתון, ברור,
11 הגיוני ואף מתבקש.
12 התובעת סיפרה להורים אודות הפוסט, כך לפי עדותה שהינה מקובלת עלי, על מנת ליידע
13 את ההורים, בעצת בעלה שיעץ לה שעדיף שההורים ישמעו זאת ממנה ולא מהפוסט.
14 בעצם דומה כי לתובעת לא הייתה ברירה אחרת. היה עליה "להגיע" לכל האימהות בגן,
15 טרם הפוסט "יגיע" אליהם לפני. בכך בעצם התובעת לכאורה הגדילה בעצמה את היקף
16 הפרסום, אולם זאת מחוסר ברירה, שכן דומה כי היה זה רק עניין של זמן עד שהפוסט יגיע
17 לכל האימהות במשפחתון.
18 כאמור לעיל, נכון לשעות הלילה והבוקר המוקדמות כבר שתי אימהות לילדים מהמשפחתון
19 ידעו שמדובר בתובעת וברור כי זה רק עניין של זמן עד שיתר האימהות היו יודעות על כך.
20 וראו עדות התובעת בעניין זה: "אני לא רציתי לקום בבוקר לגן אמרתי לבעלי שיחזיר
21 להורים את כל השיקים והתשלומים לא רציתי את הגן. לא יכולתי להתמודד עם זה פיזית
22 ונפשית. לאחר שיחה לאותו הלילה הוא ביקש ממני לשבת וליידע אותם על מה שקרה.
23 אמר שעדיף שישמעו את זה ממני מאשר שיקראו את זה. יידעתי את ההורים (פרו' עמ' 20
24 שורות 3 – 7).
25 העובדה שהתובעת סיפרה אודות הפרסום ליתר האימהות לא הופכת את הקערה על פיה,
26 באופן ששוללת מהתובעת את הפיצוי המגיע לה או מהווה נסיבה להפחתת הפיצוי, כפי
27 שטוענת הנתבעת, אלה להפך. התובעת נאלצה בעל כורחה להתמודד עם השלכות הפרסום
28 ולכן נאלצה בעצם להגדיל את היקפו. הגדלת ההיקף הפרסום נעשתה בלית ברירה.
29 59. מעדותה של התובעת עלה כי סבלה סבל גדול והשפלה גדולה בעקבות הפרסום. וראו
30 עדותה: "...ראיתי את הפוסט והייתי בהלם טוטאלי. נכנסתי להיסטריה. הייתי בחודש
31 שביעי להריוני וזה משפיע. כל אישה יודעת זאת. לא הצלחתי לנשום. התחלתי לבכות
32 ורצתי לקומה התחתונה לבעלי עם כל השקרים שנכתוב עלי שם. הייתי מזועזעת ועברתי
33 לילה מהגיהנום. הקאתי והתעלפתי וכמעט הגעתי לבית חולים. לא רציתי לקום בבוקר
34 כמעט הגעתי לבית חולים. זה רוע לב.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

- 1 ש. נפגעת?
2 ת. נפגעתי? התמוטטתי. האישה הזו סיכנה את העובר שלי. זה רוע. זה לא פריקה. פריקה
3 זה פעם אחת, זה לא פוסט חוזר וחוזר על מנת לרמוס את הבן אדם לתוך הרצפה. זה רוע.
4 היא אשה רעה (הערת בית המשפט – העדה בוכה...)."..
5 גב' דיאנה העידה כי: "הגעתי להביא את ביתי למשפחתון וראיתי את ענבל במצב נפשי
6 קשה מאוד, לבנת פנים ובהלם ושאלתי אותה מה קרה ואז הובא לידיעתי הפוסט
7 בפייסבוק.." (פר' עמ' 9 שורות 16 – 19).
- 8 60. במקרה דנן דובר על פוסט זהה שפורסם במספר קבוצות. בע"א 7426/14 בעניין "עו"ד
9 דניאל" ציין בית המשפט העליון הנכבד כי הפסיקה טרם הכריעה מה דינו של פרסום זהה
10 שבוצע בפני מספר אנשים. וכך נקבע: "האם אדם שמספר לשון הרע זהה לשלושה
11 אנשים שונים בשלוש הזדמנויות תוך זמן קצר, עשוי להתחייב בפיצוי ללא הוכחת נזק בגין
12 שלושה פרסומים שונים או שמדובר ב"אותה לשון הרע". למיטב ידיעתי, שאלה זו טרם
13 הוכרעה בבית משפט זה, ואף במקרה הנוכחי איני נדרש להכריע בה..".
14 במקרה דנן, הכרעה בשאלה זו היא פחות רלוונטית, שכן שמה של התובעת לא פורסם
15 בפוסט ודומה שאין חולק שלא הגיע לכל מי שחברה באותן קבוצות.
- 16 61. לאחר שלקחתי בחשבון את כל השיקולים הדרושים אני קובעת כי על הנתבעת לפצות את
17 התובעת בסך של 35,000 ₪.
- 18
19 **לסיכום**
- 20 62. הנתבעת תשלם לתובעת סך של 35,000 ₪, תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין לידיה.
21 63. הנתבעת תשיב לתובעת את האגרות ששילמה, תוך 30 יום מיום קבלת דרישה להחזר
22 האגרה.
- 23 64. הנתבעת תשלם לנתבעת סך של 7,020 ₪ בגין הוצאות משפט.
24 תיק זה נוהל עד תומו. הוגשו תצהירים, התנהלו שני דיוני הוכחות וכן הוגשו סיכומים.
25 בנוסף שני הצדדים הגישו בתיק זה מספר בקשות שהצריכו תגובות ותשובות לתגובות.
26 65. הודעה לצדדים זכות ערעור כחוק.
27 66. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
- 28
29
30 ניתן היום, כ"ח אב תשע"ז, 20 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.
31

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה

תיק חיצוני:

רחלי טיקטין עדולם, שופטת

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5